

Használható hit 1.
Az érett ember jellemzői

Alkalom: vasárnap de
Dátum: 2012.01.08.

Ige:

L: Zsid 6,1a Ezért elhagyva a Krisztusról szóló elemi tanítást, törekedjünk a tökéletességre.

T: később

1. Kedves Testvérek! Jakab levele alapján az elkövetkező hetekben arra keressük majd a választ, hogyan lehet a mindennapi életben használható hitünk? Jakab levele ebben nagyszerű segítséget ad számunkra, mert ez a levél olyan, mint egy használati útmutató az életre.

Lehet, hogy sokan általában nem szeretik a használati útmutatókat elolvasni, de vegyük komolyan, hogy el lehet rontani egy készüléket, ha nem tartjuk be a használati utasításokat. Így van ez az életünkkel is. Isten adott hozzá használati utasítást. Ha ezt megismerjük, akkor azzal mi fogunk nyerni, mert akkor sokkal kevésbé ronthatjuk el az életünket.

Ilyen használati útmutató a Biblián belül Jakab levele is. Illetve hadd olvassak fel még egy mondatot, mely szorosán összecseng Jakab levelének elejével:

Mt. 5,48 Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes.”

Hát ez lehetetlen! Jézus lehetetlen dolgot kér a követőitől: hogy legyenek tökéletesek! Aki egy kicsit is őszinte önmagához és egy kicsit is józan gondolkodású, az tudja, hogy nincsen tökéletes ember a földön, ezért ő maga sem lehet tökéletes, bármennyire igyekszik is.

Azért ne ijedjünk meg annyira ettől a dologtól! Jézus is, illetve a Zsidó levél szerzője, meg Jakab apostol is ugyanazt a szót használja: teleiosz. Ennek a görög szónak az egyik jelentése a „tökéletes”, a másik jelentése: „érett személyiségű ember”. És ha ezt tudjuk, akkor már egyáltalán nem tűnik lehetetlen kérésnek Jézus kijelentése: legyetek érettek; legyetek érett személyiségű emberek! Ezt már bizony lehet teljesíteni. Az érettségre vezető útra rá kell lépni, és haladni kell rajta.

2. Mielőtt azonban az érettségről beszélnénk, nézzük meg azt, hogy **mi nem** az érettség.

Az érettség nem azonos az életkorral. Ezt a mondatot általában igaznak gondoljuk az érettségizett fiatalok esetében. Betöltik a 18. évüket, leérettségiznek, nagykorúak lesznek, és hirtelen azt hiszik, hogy már valóban érettek is. Pedig csak felnőttek. És aztán arra csodálkoznak rá, hogy egyik butaságot a másik után követik el. Kiderül, hogy olyan döntéseket hoznak, melyek inkább az éretlenségükről árulkodik.

De mindenképpen tudni kell azt, hogy vannak szép számmal 50-60 éves gyerekek is, akik már fizikailag felnőttek néhány évtizede, de cselekedeteikben mégsem érettek.

Ideális esetben az életkor előrehaladásával egyre érettebb lesz az ember, de ez nincs mindig így.

Az érettség nem függ a külső megjelenéstől. Egy gyereket is fel lehet öltöztetni szmokingba vagy estélyi ruhába, de attól még gyerek marad.

Az érettség nem függ attól, hogy mit értünk el. Vannak nagyon éretlen személyiségű milli-omosok is, vagy politikai vezetők is.

Az érettség nem függ attól sem, hogy milyen nagy a tudásunk. Még a doktorátus vagy az akadémiai fokozat sem teszi éretté az embert.

Isten azt mondja az érettségről, hogy az az ember cselekedeteiben, magatartásában látszik meg. Az érettségünket úgy mérhetjük le, ha összehasonlítjuk magunkat Isten Igéjével. Jakab levelében öt jellemzőjét olvashatjuk a tökéletességnek, illetve az érettségnek.

I. Az érett ember a nyomás alatt is pozitív. Két példát hadd említsek. A grafit a természetben előforduló egyik legpuhább anyag. Ezt használjuk a ceruzában is az írásra. Azonban rendkívüli nagy

nyomás alatt és magas hőmérséklet hatására gyémánt lesz belőle, ami tudjuk, hogy a természetben előforduló legkeményebb, legszebb és legértékesebb anyag.

Nyomás kell ahhoz, hogy a fekete grafitból gyönyörűen csillogó gyémánt legyen. Másként nem megy.

A másik példaként pedig nézzük a gázpalackot. Állandó nyomás alatt van, amíg ki nem ürül. Mielőtt újra megtöltik gázzal, nyomáspróbának vetik alá, hogy biztonságos-e. A nyomáspróba pedig azt jelenti, hogy jóval nagyobb nyomásnak teszik ki a tartályt, mint általában. És a nyomáspróba alatt hozzáértő emberek műszerekkel figyelik a gázpalackot, hogy megfelelő-e, bírja-e a nyomást?

Így tesz velünk Isten is. Időről időre megengedi, hogy a szokásosnál is nagyobb nyomás nehezdedjen ránk, és közben figyelni reakciónkat.

Így érthetjük meg Jakab apostol szavait is: *„Teljes örömmel tartásotok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül.”* (Jak. 1,2-4) Illetve a 12. versben ezt mondja: *„Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknél.”*

A kérdés számodra az, hogyan reagálsz a külső nyomásra? Dühös vagy, haragszol, kétségbe esel? Vagy esetleg még örülni is tudsz ilyenkor? De legalább pozitívan állsz a dolgokhoz?

II. Az érett ember érzékeny mások iránt. Jakab ezt írja: *„Ha ellenben betöltitek a királyi törvényt az Írás szerint: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” - helyesen cselekszettek.”* (2,8)

Természetünkből adódik, hogy önzőek vagyunk. Ki jobban, ki kevésbé. Önmagunk szeretetét nem kell tanulni, mert ez velünk születik. Viszont a másik ember szeretetét folyamatosan tanulnunk kell. Az érettség jele – Isten szerint – ha szeretjük a másik embert, ha odafigyelünk a másik emberre.

Érettségünkről árulkodik az, hogyan viselkedünk másokkal szemben, hogyan bánunk a másik emberrel. Ismerjük mindnyájan jól a Szeretet himnuszát. Pál gyönyörűen ír arról, hogy hiába ér el nagy dolgokat az ember, ha szeretet nincs benne, akkor valójában semmit sem ért el.

Jézus is hasonlóan beszél a Máté 25-ben. *„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot. Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezíten voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.”* (Mt. 25,34-36)

III. Az érett ember vigyáz a beszédére. Jak. 3,2 *„Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét.”*

Amikor orvoshoz megyünk, akkor az orvos azt kéri, hogy nyújtsuk ki a nyelvünket, mert a nyelvünk állapota megmutatja, hogy egészségesek vagy betegek vagyunk-e. **Isten is hasonlóan vizsgálja meg életünket, a lelki egészségünket.**

Van egy nagyon régi dal. Egyik versszaka így szól: *„Ami szívemen, a számon, Nekem ez a modorom, Ami szívemen, a számon, Tagadni sem akarom!”*

Mondanom sem kell, hogy a másik ember megbántásának ez a legjobb módja. De ilyen modorral terjednek a pletykák, a rosszindulatú rágalmozások. Ilyen hozzáállással fecsegnek ki titkokat, vagy intim, személyes dolgokat az emberek, amiből aztán sok-sok bonyodalom és baj származik. Jakab így figyelmeztet: *„Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló.”* (Jak. 1,26) Tudhat az ember számtalan igeverset, részt vehet minden bibliaórán, de ha pletykát terjeszt, akkor semmit sem ér a kegyessége.

Az érettségünk egyik próbája az, hogy mennyire tudjuk féken tartani nyelvünket és beszédünket.

IV. Az érett ember a békességre törekszik. „*Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozzák-e ezeket?*” Ezen nagyon elcsodálkozom mindig. Naponta találkozok ezzel a bűnnel ebben a városban. Emberek először akaratlanul megbántják a másikat azzal, hogy nem átgondoltan szólnak, beszélnek. Már ez sem jó. Ez is éretlenségről árulkodik.

A megbántott ember viszont meg van arról győződve, hogy őt szándékosan sértették meg. És attól kezdve csak azon gondolkozik, hogyan vághatna vissza, hogyan állhatna bosszút. Ebből aztán életre szóló harag lesz.

Máskor pedig abban lelik örömeiket emberek, hogy feljelentik a másik embert. Ahol tudnak, ott tartanak be a másinak. Vagy éppen a városi hetilapban panaszlevelet jelentetnek meg.

De hol van a megbocsátás? Hol van az az indulat, hogy jót tételezek fel a másik emberről? Miért nem tudunk átok helyett áldást mondani a másik emberre? És a másik ember miért nem mond átok helyett áldást miránk?

Jakab szerint az önzés az oka a viszálykodásnak, a veszekedésnek.

Jak. 4,11-12 „*Ne rágalmazzatok egymást, testvéreim. Aki testvérét rágalmazza vagy ítélkezik felette, az a törvényt rágalmazza, és a törvény felett ítélkezik. Ha pedig a törvény felett ítélkezel, nem megtartója, hanem ítélőbírája vagy a törvénynek. Egy a törvényadó és az ítélőbíró, aki megmenthet és elveszthet. De ki vagy te, hogy ítélkezel felebarátod felett?*”

De miért ne tegyem ezt?

1. Mert nem vagyok Isten. Nem játszhatom el azt, hogy Isten vagyok. Egyedül Istennek van joga az ember felett itélni. Ha én ítélem el a másik embert, akkor Istennek képzelem magam, és eljátszom, hogy én vagyok Isten.
2. Csakis Isten ismeri az összes körülményt, hogy bölcsen hozzon ítéletet.
3. Én, emberként, nem ismerem a másik ember szívét, belső motivációját. Azt egyedül az Úr ismeri.

Isten Igéje szerint az önző és az ítélkező ember éretlen. Ellenben boldogok azok, akik a békességre igyekeznek, és boldogok az alázatosak és a szelídlelkűek.

V. Végül, az érett ember türelmes és imádkozó. Jak. 5,7 „*Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig.*” 16. vers: „*Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.*” Aki türelmes és imádkozó, azon az emberen az látszik, hogy **élete ténylegesen Istentől függ**. Tudatában van annak, hogy nem a körülmények játékszere az ő élete.

Igen, mindenkit érint az Euró válsága, a csillagokban járó üzemanyagárak, a gyenge forint, a gyenge gazdaság, a munkanélküliség. Ezek és még sok más mind hatással van életünkre. De a hitében érett ember biztosan tudja, hogy mindezek felett Isten az Úr, és nem az IMF, nem az Európai Unió, nem a hitelminősítő intézetek.

Imádkozunk, de türelemmel. Az imádsággal kapcsolatban két fogalmat kell jól megtanulnunk: NEM és MÉG NEM. Mert amikor imádkozunk, akkor sokszor azt képzeljük, hogy azonnal megkapjuk, amit kérünk.

Az érett ember tisztában van azzal, hogy van, amire várni kell, míg megadja Isten. És tudja azt is, hogy van, amit nem fog Isten megadni, hiába kéri.

3. Befejezésül, gondolkodjunk el magunkról, hogy mennyire vagyunk érettek:

- Hogyan viszonyulunk a bajokhoz és a problémákhoz, amikor nyomás alatt vagyunk?
- Mennyire vagyunk érzékenyek mások iránt?
- Féken tudjuk-e tartani szánkat és nyelvünket?
- Törekszünk-e minden helyzetben és mindenkivel szemben a békességre?
- Mennyire vagyunk türelmesek és kitartóak az imádságban? Meddig tudunk várni Isten válaszára? Mert lehet, hogy Isten meg akarja adni, amit kérünk, de azért várakoztat minket, hogy eljussunk az érettségre, a nagykorúságra és a tökéletességre.¹ Ámen.

¹ Vö.: Rick Warren: The Marks of a Mature Person c. igehirdetése